

فعل ماضی: فعلی است که بر انجام کاری در زمان **گذشته** دلالت می کند. مثلاً: رفتیم - رفتی - رفت که در فارسی استفاده می شود.

فعل ماضی در زبان عربی

اول شخص مفرد	من انجام دادم (مذکر و مونث)	أَنَا فَعَلْتُ
دوم شخص مفرد	تو انجام دادی (مذکر)	أَنْتَ فَعَلْتَ
	تو انجام دادی (مونث)	أَنْتِ فَعَلْتِ
سوم شخص مفرد	او انجام داد (مذکر)	هُوَ فَعَلَ
	او انجام داد (مونث)	هِيَ فَعَلَتْ
اول شخص جمع	ما انجام دادیم (مذکر و مونث)	نَحْنُ فَعَلْنَا
دوم شخص جمع	شما انجام دادید (مذکر و مونث)	أَنْتُمْ فَعَلْتُمْ
	شما انجام دادید (مذکر)	أَنْتُمْ فَعَلْتُمْ
	شما انجام دادید (مونث)	أَنْتُنَّ فَعَلْتُنَّ
سوم شخص جمع	آن ها انجام دادند (دو نفر مذکر)	هُمَا فَعَلَا
	آن ها انجام دادند (دو نفر مونث)	هُمَا فَعَلْتَا
	آن ها انجام دادند (جمع مذکر)	هُمْ فَعَلُوا
	آن ها انجام دادند (جمع مونث)	هُنَّ فَعَلْنَ

از درس ۲ تا ۸ عربی هشتم با فعل مضارع (حال و آینده) آشنا خواهیم شد.

درس دوم عربی هشتم

موضوع: آشنایی با **فعل مضارع** این درس (اول و دوم شخص مفرد)

سال هفتم فهمیدیم که فعل ماضی به زمان ((گذشته)) دلالت می کند. مانند: ذهبْتُ رفتم
فعل مضارع به انجام کار به زمان ((حال و آینده)) دلالت می کند.

فعل مضارع فارسی مانند: می روم - می روی - می رود - می رویم - می روید - می روند
این ۶ شخص فارسی در زبان عربی به دلیل وجود مذکر و مؤنث و مثنی ۱۴ شخص می باشد. که با آن ها آشنا خواهیم شد.

بیشتر فعل هایی که بر وزن (فَعَلَ - فَعِلَ - فَعُلَ) هستند فعل ماضی هستند. اگر بر سر این افعال یکی حروف چهار گانه (**أ - ت - ی - ن**) اضافه شود بر فعل مضارع تبدیل می شود. مانند: **أ** + ذَهَبَ = أَذْهَبُ می روم **ت** + ذَهَبَ = تَذْهَبُ می روی مذکر
به ۴ حرف (**أ - ت - ی - ن**) حروف مضارعه گفته می شود. که باعث تشخیص فعل مضارع از ماضی می شود.

آخر فعل مضارع یا حرکه — دارد یا حرف (ن).

مانند: أَذْهَبُ - تَذْهَبُ که آخرشان — دارند. تَذْهَبِينَ - تَذْهَبَانِ آخرشان نون دارند

خوب است ما افعال را با ضمیر ها یاد بگیریم.

انواع ضمیر: منفصل (جدا)

اول شخص مفرد من (أَنَا)   اول شخص جمع: ما (نَحْنُ)

دوم شخص مفرد تو (أَنْتَ - أَنْتِ)   دوم شخص جمع: شما (أَنْتُمْ - أَنْتُنَّ)

سوم شخص مفرد او (هُوَ - هِيَ)   سوم شخص جمع: آن ها (هُمَا مذکر و مؤنث - هُمْ - هُنَّ)

ضمیر متصل (به کلمه می چسبند)

اول شخص مفرد ام- من (ی) مانند: اسمی اسم من   اول شخص جمع : مان (نا)
دوم شخص مفرد ات - تو (ک - ک)   دوم شخص جمع : تان (کما - کم - کن)
سوم شخص مفرد اش (ه - ها)   سوم شخص جمع : شان (هُما مذکر و مونث - هُم - هُن)

اول شخص (گوینده): در فارسی همان (من - ما) می باشد که کار را آنها انجام داده اند و در مورد خودشان سخن میگویند و سخن گوینده هستند: من رفتم - ما رفتیم

دوم شخص (شنونده): کسانی هستند که میتوان مستقیماً با آن ها صحبت کرد یا حتی به آنها دستور داد یا از کاری نهی کرد. که کار را آنها انجام داده اند. مثل: تو - شما در فارسی تو رفتی - شما رفتید

سوم شخص (دیگران): کسانی هستند که غائب هستند و کنار ما حضور ندارند و بلکه در جای دیگری دور از ما هستند. به گونه ای که نمیتوانیم مستقیماً با آن ها صحبت کنیم که کار را آنها انجام داده اند. مثل: او و آن ها در فارسی او رفت آن ها رفتند.

توجه: در کتاب عربی هشتم هدف از افعال مضارع نحوه ترجمه و آشنایی هست نه ساخت فعل مضارع.

بدانیم درسی ۲

فعل اول شخص مفرد ضمیر انا فعل أَفْعَلُ من انجام می دهیم (مذکر و مونث)

مثال: اَنَا أَذْهَبُ مِنْ مِي روم

فعل دوم شخص مفرد: أَنْتَ تَفْعَلُ تو انجام می دهی (مذکر)

أَنْتَ تَفْعَلِينَ تو انجام می دهی (مونث)

مثال: أَنْتَ تَذْهَبُ تومي روی مذکر   أَنْتِ تَذْهَبِينَ تومي روی مونث